

18.12.2025

מועד אחרון להגשה: 28.12.2025

ת.א. 23-04-40063

בית משפט השלום בכפר סבא

בפני כבוד השופט איתמר סיון

א' טבת תשפ"ו, 21/12/2025	החלטה
תיק 40063-04-23	
שופט איתמר סיון	
לעיון צד ג' שיגיש תחשיב מטעמו תוך 30 יום, תז"פ בהתאם.	
*** נחתם דיגיטלית ***	

התובעת:

טלי יפעת יפרח ת.ז. 37198017
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג ואח'
רח' אבא הלל 7, רמת גן
טל: 03-7412358 פקס: 077-3180983
דוא"ל: office@frieberg-law.com

- נ ג ד -

הנתבעות:

1. עיריית באר שבע ח.פ. 500290002
2. איילון חברה לביטוח בע"מ ח.פ. 520030677
ע"י ב"כ עוה"ד יורם קמין ואו אמיר סילש (מ.ר.
19752) ואו יגאל ליטוין ואו ענת גוטמן-מליוקוב
ואו שי שמש ואו אבי מאיר ואו ציון חי תומר ואו
אבי גולדשטיין ואו מור שוחט ואו יניב כהן ואו
אמיר גולן (מ.ר. 23334) ואו שחר אהרונזי ואו
אושרת מיטלמן ואו מריה טלפלר ואו אהד גוטמן
ואו שירלי מיר דרורי ואו רועי דיקמן ואו שלומי
עזריה ואו אביב ברק ואו רוני הולט
מרח' שחם 32, ת.ד. 6937 פתח-תקוה, 4934829
טל: 03-9444950 ; פקס: 03-9444960
office@ksadv.co.il

- נ ג ד -

צד שלישי:

מדינת ישראל – משרד החינוך
ע"י ב"כ עוה"ד עידו אמגור
רח' הברזל 27 תל-אביב
טל: 03-6953344 פקס: 03-6094970
amgor2@gmail.com

תחשיב נזק מטעם הנתבעות

הנתבעות מתכבדות בזאת להגיש לבית המשפט הנכבד תחשיב נזק מטעמן, כדלקמן:

☞ הנתבעות יטענו כי תחשיב נזק זה מוגש לצרכי פשרה בלבד, ומבלי לגרוע בטענותיהן כפי שפורטו בכתב ההגנה מטעמן והחודעה כנגד הצד השלישי.

☞ הנתבעות יטענו כי דין התביעה כנגדן להידחות מחמת היעדר כל חבות ואו אחריות מצידן למצבה הרפואי של התובעת, במעשה, מחדל או התנהגות.

☞ הנתבעות יטענו כי מצבה הרפואי של התובעת אינו קשור באופן ישיר בעבודתה של התובעת ותנאי העסקתה. הנתבעות יטענו כי מדובר בחשיפה לחומרים ביתיים רגילים, באופן המנתק כל קשר סיבתי נטען בין התפרצות מחלתה ואחריות הנתבעות ואו צד שלישי כלשהו.

לחילופין המדובר באחריות הצד השלישי בלבד.

הנתבעות חוזרות על כל האמור בכתב ההגנה מטעמן ובהודעה כנגד הצד השלישי, ומקום בו לא חזרו על מלוא טענותיהם אשר פורטו שם, אין הדבר נובע מויתור או זניחת הטענה, אלא אך ורק מתוך מטרה שלא להאריך יתר על המידה בתחשיב הנזק ולהימנע מחזרה מיותרת על טענות.

א. כללי

1. התובעת, ילידת 1979, טוענת כי בשל העסקתה בשירות התובעות, פיתחה תגובה אלרגנית לחומרי ניקוי בהם עשתה שימוש במהלך עבודתה.
2. הנתבעות יטענו כי חומרי הניקוי בהם עשתה התובעת שימוש הינם אותם חומרי ניקוי רגילים בהם עושה התובעת שימוש בביתה.
3. הנתבעות מכחישות מכל וכל כל קשר סיבתי נטען בין עבודתה של התובעת בשירות הנתבעת 1 ובין מחלתה הנטענת.
4. הנתבעות מכחישות את טענות התובעת בדבר סימפטומים ופגיונות רפואיות.
5. הנתבעות דוחות את טענות התובעת בדבר חשיפה לחומרים מסוכנים ו/או חריפים.
6. הנתבעות יטענו כי טענות התובעת נטענות בעלמא מבלי להציג כל תיעוד כתוב ו/או ויזואלי של חומרי הניקוי בהם עשתה שימוש.
7. לחילופין ומטעמי זהירות משפטית, הנתבעות יטענו כי הגורם האחראי על רכישת חומרי הניקוי ומתן הנחיות לתובעת הינן גננות הגנים, עובדות הצד השלישי.
8. הנתבעות טוענות כי לא התרשלו בכל דרך שהיא. עבודתה של התובעת כסייעת בגן ילדים בוצעה בתנאים תקינים, תוך שימוש בחומרי ניקוי ביתיים רגילים, כפי שנעשה בכל בית בישראל.
9. הנתבעת 1 תוסיף ותטען כי התובעת הועסקה בתנאי העסקה העומדים בכל מבחן של סבירות, תקינות ובטיחות, בפרט בכל מה שנוגע לבטיחות וגהות ולשמירה על בריאותה ואין מקום לייחס לנתבעת 1 אשם, גם אם יוכח כי התובעת לקתה בחולי הנטען על ידה, בתקופת עבודתה בשירות הנתבעת 1.

10. יתרה מכך, הנתבעות יטענו כי התובעת אינה יכולה לבדוד עבודתה בשירותה ולהתעלם מעצם העובדה כי עשתה שימוש בחומרים זהים ואז דומים בביתה ושגרת חייה הרגילה שלא במסגרת העבודה, בפרט לצד היותה מוכרת בדבר רגישות ללטקס וחומרים נוספים עוד משנת 2014.

11. הנתבעת 1 תטען כי במעשיה לא נפל כל פגם, והיא לא חרגה מסטנדרט זהירות מקובל.

12. הנתבעות יטענו כי ככל שלתובעת נגרם נזק, הרי מדובר באשמה המלא והבלעדי. הדברים מקבלים משנה תוקף לנוכח אופי טענותיה, לרבות הקלות הבלתי הנסבלת בהעמדת טענות סרק. כך לתובעת סופקו כפפות, ועל התובעת החובה לעשות בהם שימוש. ונוסף, אם בבית עושה התובעת שימוש בכפפות, אין כל סיבה כי לא תעשה שימוש בגן בו עבדה, ואם אין היא עושה שימוש בביתה, שהרי אז ברור כי מצבה הרפואי אינו קשור בקש"ס לעבודתה.

13. הנתבעות יטענו כי חלקות הרפואית הנטענת, המוכחשת לכשעצמה, היתה בלתי צפויה לחלוטין מצדה של הנתבעת 1, אשר גם לא יכלה למנוע.

14. כאמור, הנתבעות יטענו כי לתובעת רגישות מוכרת עוד משנת 2014 ללטקס וטריגרים נוספים. על התובעת היתה החובה לוודא כי הנתבעת 1 מודעת לרגישויות אלה. הנתבעות יטענו כי יש לייחס לתובעת רשלנות תורמת בשיעור המגיע כדי 100%.

15. התובעת הינה מונע הנזק הטוב ביותר וגם מטעם זה יש להטיל עליה את מלוא החבות בגין נזקיה הנטענים, והמוכחשים לכשעצמם.

16. הנתבעות יטענו כי לא הוכח כל קשר סיבתי בין החשיפה הנטענת לבין מחלתה של התובעת. חוות דעתו של ד"ר אבנר רשף מטעם הנתבעות קובעת מפורשות כי מדובר באורטיקריה כרונית ספונטנית (Chronic Spontaneous Urticaria) שאינה נובעת מחשיפה תעסוקתית אלא ממנגנון פנימי, וכי אין בסיס מדעי לטענות בדבר רגישות ל Lauramine Oxide או ללטקס.

נא ראה:

1. האם נחשפה לגורם אלרגני במקום העבודה? אם כן מהו?

א. אלרגיה ל"סבון תעשייתי לורמיד" - במסמכים הרפואיים חוזר ונשנה המשפט "המתלוננת רגישה לסבון תעשייתי" או "ידוע על אלרגיה לסבון לורמיד". סרקתי ביסודיות את המסמכים הרפואיים ולא מצאתי כל סימוכין לכך. ד"ר שדה וד"ר גפן מתייחסים בחוות דעתם לתכשיר Lauramine oxide. תכשיר זה מופק מאגוזי קוקוס ומשמש כמייצב ומקציף (Surfactant) בתכשירי ניקוי וחומרים קוסמטיים רבים כגון שמפו, מרכיבי שיער, מי פנים, קרמים לשיזוף ודטרגנטים למכונות הדחת כלים. הוא נמצא גם בחומרים אנטיספטיים (המשמשים לחיטוי במערכת הבריאות) וגם בסוגים רבים של תכשירי ניקוי לשימוש ביתי ואישי. תכשיר זה אינו ייחודי לעבודות ניקיון בגן הילדים וגבי יפרח הייתה יכולה מן הסתם להיחשף לחומר זה גם בעבודות הבית או בתכשירי ההיגיינה והקוסמטיקה האישית שלה.

וראה עוד:

ב. רגישות לכפפות גומי- רגישות אלרגית למוצרי גומי מוכרת כמחלה תעסוקתית בעיקר בקרב אנשי מקצועות הבריאות. לרגישות זו שני ביטויים: א. תגובות מאוחרות- חשיפה לגומי מגופר (Vulcanized) עלולה לגרום לדלקת עור ממגע (ACD) המתבטאת בשלפוחיות, עור מעובה ומתקלף ואודם במקום המגע. ניתן לאבחן רגישות למאיצים כימיים של גומי מעובד (PPD, IPPD, Thiuram, Mercapto) על ידי תבחיני טלאי, אשר בוצעו במקרה זה במרפאת עור סורוקה ונמצאו שליליים. ב. תגובות אלרגיות מידיות (כגון: אורטיקריה, קוצר נשימה, בצקת ואנפילקסיס (הלם) עקב חשיפה לחלבון לייטקס (Latex protein) אשר מופק משרף עץ *Hevea Braziliensis*. רגישות זו מתווכת על ידי נוגדני IgE ונרכשת בהדרגה בדרך של מגע ישיר או שאיפה של חלקיקי הלטיקס (הנישאים באוויר על ידי גרגירי טלק- קמח תירס). רגישות אלרגית זו ניתנת לאבחון על ידי טסט עורי (Skin test) או על ידי בדיקת דם מיוחדת (RAST/MAST) שלא בוצעו במקרה זה. חשוב לציין בהקשר זה שהשימוש בכפפות המכילות חלבון לייטקס פחת באופן משמעותי בשורים האחרונים בעקבות הכנסתם לשימוש של פולימרים, כגון: Nitrile, Vinyl, Polyurethane, Neoprene, Silicone, בפרט בכפפות או במכשירים שאינם מחייבים סטריליות. למיטב ידיעתי אלה סוגי הכפפות בהם משתמשים כיום בעבודות ניקיון, מטבח, מסעדות, טיפול בקשישים וילדים וכדומה.

17. לחילופין, ואף אם ייקבע כי נגרם נזק כלשהו, הרי שמדובר בתופעה חולפת, הפיכה, שאינה מותירה נכות תפקודית. ד"ר רשף העריך את נכותה הרפואית בשיעור 10% בלבד לפי סעיף 80(ב) לתקנות המל"ל, אך ללא כל השפעה תפקודית המונעת ממנה להמשיך לעבוד בעיסוקה, אשר לראיה, הינה ממשיכה עד היום ללא כל קושי ו/או מגבלה (למעט הצורך לעשות שימוש בכפפות).

18. הנתבעות מדגישות כי משרד החינוך, באמצעות הגנות המועסקות על ידו, הוא האחראי הבלעדי על רכישת חומרי הניקוי, מתן הוראות לסייעות והפיקוח על סביבת העבודה. לפיכך, ככל שתוטל חבות כלשהי – יש להטילה על הצד השלישי.

ב. הנכות הרפואית והתפקודית

19. כאמור לעיל, הנתבעות יטענו כי נכותה הרפואית של התובעת אינה עולה על 10% וכי לתובעת לא נותרה כל נכות תפקודית, עובדה המוכחת מחד בעצם חזרתה של התובעת למקום עבודתה ומאידך בעובדה כי מזה שנים ארוכות, לא חזרה כל התפרצות אלרגנית.

ג. חישוב הנזק

20. הנתבעות חוזרות וטוענות כי דין התביעה להידחות מחמת היעדר כל אחריות. מטעמי זהירות בלבד, מוגש חישוב הנזק שלהלן.

21. הנתבעות יטענו כי תחשיבה המופרז של התובעת, המעמיד את נזקה על סף של למעלה מ- 1,200,000 ₪, מיותר למעשה הגשת תחשיב נזק מטעמן, שכן זה אינו משיג מטרתו - דחינו ניסיון להגיע לפשרה מוסכמת.

22. לעניין זה נפנה לדברי כבוד השופטת שטרסברג כהן בע"א 228/91 וינברג נ' סנואר, פורסם באתר נבו:

"דרמטיזציה והגזמה בתיאור מיחוסים ומגבלות אחרי תאונה, היא תופעה שכיחה בקרב תובעים נפגעי תאונות; היא פועל יוצא של אישיות הנפגע, אופיו, המוטיבציה שלו להשתקם, כח סבלו, קשייו להתמודד עם מגבלותיו וגם מגמתיות למטרת רווח בתביעת הפיצויים." (הדגשה לא במקור)

23. הנתבעות יטענו כי ניסיונה של התובעת להציג חבלתה ונכותה כבעלי השלכות על תפקודה בעבודה ובחיי היום-יום, אינן אלא הטעיה של בית המשפט הנכבד, מכוונת מטרה לעשיית עושר ולא במשפט ולזכות בפיצוי לו אינה זכאית.

24. לצד כל האמור, ובמצוות בית המשפט הנכבד, מוגש תחשיב הנזק מטעם הנתבעות, כדלקמן.

הפסדי שכר

25. התובע הועסקה ועודנה מועסקת כסייעת לגננת.

26. לא ברור על בסיס מה טוענת התובעת לפוטנציאל התקדמות במערכת החינוך והשבחת שכר של 50% ויותר. דין טענות אלה דחייה.

27. בניגוד מוחלט לנטען ע"י התובע, בהתאם לאתר משרד האוצר, בסיס השכר לסייעת בגן / בית ספר עומד על 7,200 ₪, לאחר רפורמת תומכות החינוך משנת 2023.

28. התובעת בחרה שלא לצרף תלושי שכר לכל השנים עד לחודש 07/2022 ובהתאם אין לקבל ו/או כלל להיזקק לטענותיה לעבר עד מועד זה.

29. לטענת התובעת שהתה בחופשת מחלה ארוכה לאחר חודש 08/2022 וטוענת למימוש של 110 ימים. דא עקא תלושי השכר שצרפה תומכים בניצול ימי מחלה בודדים שכלל לא ברור האם בקשר עם טענותיה. יודגש כי בהינתן לתובעת יתרת ימי מחלה מספקת, אין לקבל כל טענה כי פדיון חופשה גרם בשל מחלה ולא בשל ... חופשה.

30. התובעת לא צרפה כל אישור מעביד המאשר ניצול / פדיון ימי מחלה ו/או זכות לפדיון.

31. זאת ועוד, אנו נמצאים כיום למעלה מ- 3 שנים לאחר התפרצות נטענת של אלרגיה ובמהלך שנים אלה חזרה התובעת לעבודה במשרה מלאה, ללא כל הגבלה ו/או מגבלה ומבלי שהוכיחה הפסדי שכר. הנתבעות יטענו עוד כי התובעת לא הוכיחה כי חל כל שינוי בשכרה ו/או בהיקף המשרה בו היא מועסקת.

32. בהתאם, התובעת אינה זכאית לכל פיצוי בגין ראש נזק זה, לעבר או לעתיד.

33. לחילופין ומטעמי זהירות משפטית בלבד, יטענו הנתבעות כי ככול שבית המשפט הנכבד לא יקבל את טענות הנתבעות לעניין הפסדי השכר, הרי שאין לפסוק לתובעת אלא פיצוי גלובלי מינימלי בלבד, שלא יעלה על 40,000 ₪, כשזה כולל הפסדי פנסיה.

הוצאות רפואיות ונסיעות בעבר ובעתיד

34. בהתאם לפסיקה, תובע הטוען כי נגרם לו נזק מיוחד, חייב להוכיח לא רק נגרם לו הנזק, אלא גם את היקפו ואת שיעורו.

החלכה קובעת כי אין מקום לפצות תובע שעה שלא הביא ראיות מכל סוג שהוא להוכחת נזקו המיוחד. הנתבעות יוסיפו עוד, כי ככל שמדובר בנזק מיוחד, לא די בטענות בעלמא בדבר נזק שנגרם, אלא על התובעת להוכיח בפועל נזקה.

35. הנתבעות יטענו כי בגין ראש נזק זה נוקבת התובעת בסכום פיצוי סתמי בעלמא בסך של כ- 85,500 ₪ ומבלי שצרפה כל קבלות ו/או ראיות להוכחת חזרישה.

36. הנתבעות יטענו כי בכל הנוגע להוצאותיה הנטענות של התובעת בגין טיפולים רפואיים, הרי שאלו מכוסות במלואן במסגרת "סל הבריאות" על פי חוק ביטוח בריאות ממלכתי. לעניין זה ר' ע"א 5557/95 סהר נ' אלחוד, פ"ד נא (2) 724. במסגרת סל השירותים הרפואיים להם זכאית התובעת מקופת החולים, הרי שהיא זכאית לכל מגוון השירותים.

37. כמו כן זכאית התובעת לכיסוי מלוא הוצאותיה מאת המל"ל, לאור היות התאונה תאונת עבודה.

38. כך גם לעניין הוצאות הנסיעות הנטענות. הנתבעות יטענו כי לתובעת לא נגרמו הוצאות כספיות בגין ראש נזק זה ואופי פגיעתה אינו מצדיק הוצאות.

39. הנתבעות יטענו אפוא כי התובעת אינה זכאית לכל פיצוי בגין ראש נזק זה.

עזרת הזולת לעבר ולעתיד

40. הנתבעות יטענו כי בגין ראש נזק זה נוקבת התובעת בעלמא בסכום מופרז בסך של 200,000 ₪ לעבר ולעתיד, ללא כל ביסוס וללא כל צידוק רפואי ממש.

41. הנתבעות יטענו כי נכותה של התובעת, לא הגבילה וודאי שלא תגביל אותה גם בעתיד מביצוע כל פעולה ללא צורך בעזרה.

42. הואיל ועזרת הזולת בעבר מהווה נזק מיוחד הטוען הוכחה בראיות של ממש, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע, כי אין די בטענתה הסתמית של התובעת כי נזקקה לעזרה על מנת להצדיק פיצוי.

43. הנתבעות יטענו עוד, כי מפסיקתו של כבוד בית המשפט העליון לעניין הצורך בראיות ומידת הודאות החיונית לפסיקת פיצוי בפריט של עזרה, עולה בבירור, כי פיצויים בגין עזרה לא ייפסקו בכל מקרה של קיום נכות, אלא הדבר תלוי ומותנה בראיות שיובאו לפני בית המשפט לגבי הצורך של הנפגע הספציפי בעזרה.

ראה לעניין זה ע"א 151/84 חורי נ. בית החולים "המשפחה הקדושה" פ"ד מב(1) 779 וכן ע"א 5012/90 טרכטנברג נ. עזאלדין ואח', תק-על 94(2) 558.

ככול יטען כי העזרה ניתנה ואו תינתן ע"י בני המשפחה - הלכה פסוקה היא כי אף אם מדובר בעזרת בני משפחה, הרי שלצורך קבלת פיצוי יש להוכיח כי נגרמו להם נזקים בפועל, ואין די בכך שציפו לתמורה בעד עזרתם. ר' ע"א 787/78 מלכה נ' אטקין, פ"ד מד (4) 168 וכן ע"א 3271/81 ברמלי נ' חפז, פ"ד לח (3) 580.

44. אשר על כן, הנתבעות יטענו כי התובעת אינה זכאית לכל פיצוי בגין ראש נזק זה.

כאב וסבל

45. הנתבעות יעמידו ראש נזק זה על הסך של 30,000 ₪.

ד. ניכויים

46. הנתבעות יטענו כי על התובעת היה לפעול ועליה לפעול בכל דרך סבירה להקטנת נזקה וכן למצות ולממש את כל זכויותיה במל"ל.

47. הנתבעות יטענו כי התובעת מנועה מלטעון לפגיעה בעבודה ובמקביל שלא לפעול למימוש זכויותיה במל"ל.

48. הואיל והתובעת לא עשתה כן, הנתבעות יטענו כי מכל פיצוי אשר יפסק לתובעת, ככול שיפסק, יש לנכות את כל הסכומים שהתובעת זכאית היתה לקבל מאת המל"ל, לרבות ניכוי רעיוני של כל סכום אותו היתה התובעת זכאית לקבל, אילו הגיש תביעתה למל"ל, במנועק, קצבה, הטבה והשבת הוצאה כספית.

ה. הוצעה לצדדים שלישיים

49. כמפורט לעיל, הנתבעות יטענו כי ככול שתקבע אחריות כלפי התובעת, הרי שזו רובצת, במלואה, על כתפי הצד השלישי, ועליו בלבד.

ו. סיכום

50. הנתבעות יטענו כי סך נזקיה של התובעת אינם עולים על הסך של **70,000** ₪, וזאת בהתעלם מטענותיהן בדבר היעדר כל אחריות ו/או חבות לקרות אירוע הנזק הנטען ו/או בטרם נלקחה בחשבון שאלת האחריות, וכמפורט לעיל יש לדחות את התביעה מחמת היעדר כל חבות ו/או אחריות מצד הנתבעות למצבה הרפואי של התובעת.

פתח-תקווה, 18 בדצמבר 2025

אמיר גולן, עו"ד
ב"כ הנתבעות